

R O Z S U D O K
V M E N E S L O V E N S K E J R E P U B L I K Y

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľa **M. B.**, bytom v H., Š. ul. č. X. proti odporkyni **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 8. júla 2008, č. k. 20Sd /208/2007 – 32, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 8. júla 2008, č. k. 20Sd /208/2007 – 32, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 8. júla 2008, č. k. 20Sd /208/2007 – 32, potvrdil rozhodnutie odporkyne z 2. júla 2007 č. X., ktorým určila, že s účinnosťou od 24. januára 2007 má navrhovateľ nárok na invalidný dôchodok podľa § 29 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení“).

Krajský súd dospel k záveru, že rozhodnutie odporkyne je vecne správne, lebo navrhovateľ bol od 5. septembra 1997 uznaný čiastočne invalidným. Na základe žiadosti z 24. januára 2007 bol jeho zdravotný stav prehodnotený. V odborných vyšetreniach

z februára 2007 bolo dokumentované zhoršenie zdravotného stavu, predovšetkým po psychickej stránke, a preto bol uznaný za invalidného odo dňa podania žiadosti. Podľa názoru súdu prvého stupňa odporkyňa v súlade s § 29 ods. 4 zákona o sociálnom zabezpečení určila, že rozhodujúcim obdobím na jeho výpočet bolo obdobie desiatich po sebe nasledujúcich kalendárnych rokov pred rokom, v ktorom vznikol nárok na dôchodok, teda v období od 24. januára 1997 do 24. januára 2007.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal včas odvolanie navrhovateľ a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a priznal mu invalidný dôchodok podľa odpracovaných dní. V odvolaní zopakoval svoje námietky uvedené v návrhu na preskúmanie rozhodnutia odporkyne týkajúce sa výpočtu výšky invalidného dôchodku z čiastočného invalidného dôchodku, ktorého bol poberateľom a namietal tiež nesprávny procesný postup krajského súdu.

Odporkyňa žiadala napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 250s v spojení s § 246c Občianskeho súdneho priadku (ďalej len „OSP“) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Podmienky nároku na invalidný dôchodok upravuje zákon č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“).

Podľa § 263a ods. 1 písm. a) a c) tohto zákona poistencovi, ktorému bolo preskúmané trvanie invalidity podľa § 263 ods. 2 účinného do 18. júla 2006, Sociálna poisťovňa preskúma trvanie invalidity alebo čiastočnej invalidity podľa zákona, účinného do 31. decembra 2003, ak tento zákon neustanovuje inak, a rozhodne

- o nároku na invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok a o nároku na jeho výplatu podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003 vrátane zvýšenia dôchodku prislúchajúceho podľa zákona účinného od 1. januára 2004, ak po preskúmaní trvania invalidity podľa § 263 ods. 2 účinného do 18. júla 2006 bol odňatý invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok, a to od zániku nároku na invalidný dôchodok alebo čiastočný

invalidný dôchodok z dôvodu preskúmania trvania invalidity podľa § 263 ods. 2 účinného do 18. júla 2006,

- o trvaní nároku na výplatu invalidného dôchodku alebo čiastočného invalidného dôchodku v sume, určenej podľa predpisov, účinných do 31. decembra 2003, vrátane zvýšenia dôchodku prislúchajúceho podľa zákona, účinného od 1. januára 2004, ak sa v takto určenej sume vypláca po preskúmaní trvania invalidity podľa § 263 ods. 2 účinného do 18. júla 2006 a trvá nárok na invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa zákona účinného do 31. decembra 2003.

Podľa § 29 ods. 1, 4 a 5 zákona o sociálnom zabezpečení občan má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal

a) invalidným, bol zamestnaný po dobu potrebnú pre nárok na tento dôchodok a v čase vzniku invalidity nesplnil podmienky nároku na starobný dôchodok, alebo

b) invalidným následkom pracovného úrazu.

Doba zamestnania potrebná pre nárok na invalidný dôchodok u občanov vo veku nad 28 rokov je 5 rokov.

Doba zamestnania potrebná pre nárok na invalidný dôchodok sa zisťuje z obdobia pred vznikom invalidity, a ak ide o občana vo veku nad 28 rokov, z posledných desiatich rokov pred vznikom invalidity.

Z dávkových spisov vyplýva, že navrhovateľ bol od 5. septembra 1997 uznaný čiastočne invalidného; pri kontrolnej lekárskej prehliadke bol zdravotný stav navrhovateľa posúdený podľa § 263 ods. 2 zákona o sociálnom poistení a bola mu určená 50 % miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Na základe žiadosti navrhovateľa o zvýšenie invalidného dôchodku a v súlade s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 460/2006 Z. z. zdravotný stav navrhovateľa podľa § 263a zákona o sociálnom poistení preskúmala posudková komisia sociálneho zabezpečenia Sociálnej poisťovne, pobočky Rimavská Sobota, ktorá zistila, že navrhovateľ bol do 23. januára 2007 aj naďalej čiastočne invalidný podľa § 37 ods. 3 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení“) a od 24. januára 2007 je invalidný podľa § 29 toho istého zákona.

Zdravotný stav navrhovateľa bol opätovne posúdený a v ďalších posudkoch posudkových lekárov, aj v posudku z 24. apríla 2008 posudkovej komisie sociálneho zabezpečenia Sociálnej poisťovne, ústredia so sídlom v Banskej Bystrici, so zameraním sa na posúdenie skoršieho dátumu vzniku invalidity. Závety o dátume vzniku invalidity však neboli zmenené.

Posudková komisia komisie sociálneho zabezpečenia Sociálnej poisťovne, ústredia so sídlom v Banskej Bystrici v záveroch svojho posudku uviedla, že pre následky po utrpení kranio cerebrálnej traume v roku 1995, predovšetkým s rozvojom ľahkého organického psychosyndrómu, bol zdravotný stav posudzovaného opakovane prehodnotený a naposledy bol navrhovateľ považovaný naďalej za čiastočne invalidného, lebo neboli preukázané zmeny, ktoré by mali za následok vznik jeho invalidity.

Na základe žiadosti navrhovateľa z 24. januára 2007 bol jeho zdravotný stav opätovne posúdený. V odborných vyšetreniach z februára 2007 (psychologické, psychiatrické a neurologické vyšetrenie) je dokumentované zhoršenie zdravotného stavu, predovšetkým po psychickej stránke, preto bol navrhovateľ uznaný invalidným dňom podania žiadosti.

V zdravotnej dokumentácii, predloženej v priebehu roka 2006 (od ukončenia súdneho sporu vo veci invalidity) posudková komisia nezistila žiadne odborné podklady alebo nálezy, na základe ktorých by bolo možné stanoviť skorší dátum vzniku invalidity.

Pokiaľ navrhovateľ požadoval, aby bol za deň vzniku invalidity určený skorší dátum, ako je deň podania žiadosti, teda 24. január 2007, odvolací súd sa stotožnil s názorom krajského súdu, že zistený skutkový stav takýto postup neodôvodňuje. Ani v odvolaní navrhovateľ nepredložil dôkazy svedčiacie o tom, že by deň vzniku invalidity mal byť skorší než ako bol určený posudkovou komisiou.

Navrhovateľ nepredložil žiadne doklady o vyšetrení svojho zdravotného stavu, ktoré by neboli známe posudkovým lekárom pri posudzovaní jeho zdravotného stavu v správnom konaní a ani v odvolacom konaní nepredložil novšie nálezy a lekárske správy ani dôkazy, ktoré by odôvodňovali pochybnosti o správnosti určenia dátumu vzniku invalidity.

Pokiaľ ide o výpočet výšky invalidného dôchodku, odvolací súd považuje postup odporkyne zhodne so závermi krajského súdu za správny. Rozhodujúcim obdobím pre určenie jeho výšky bolo obdobie desiatich po sebe nasledujúcich kalendárnych rokov pred rokom, v ktorom vznikol nárok na dôchodok, tak, ako to predpokladal § 29 zákona o sociálnom zabezpečení.

K námietkam navrhovateľa o porušení jeho procesných práv odvolací súd uvádza, že podľa obsahu zápisnice o pojednávaní na súde prvého stupňa bol navrhovateľ v konaní riadne vypočutý a obsah zápisnice z pojednávania nenamietal ani svoj prednes iným spôsobom nedoplnil. Jeho námietky preto odvolací súd nepovažoval za dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP a účastníkom ich náhradu nepriznal, lebo navrhovateľ v konaní nebol úspešný, a odporkyni žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 29. januára 2009

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová